

NO HI HA CAP ALTRA ALTERNATIVA

El canvi climàtic està canviant el món per sempre, i a pitjor, molt pitjor. No hi ha cap dubte.

Allò que hem d'aprendre ara és com "sobreportar" aquest canvi climàtic, i com evitar aquesta catàstrofe reduint les nostres emissions. És un fet que, fins i tot amb l'augment actual de la temperatura –aproximadament 0,7° C des de mitjans del segle XIX fins ara– estem començant a sentir la destrucció per tot arreu. Estem essent testimonis d'un augment de fenòmens climàtics inaudits. Sabem que les inundacions han afectat milions de persones a Àsia, que els ciclons i tifons han destruït assentaments sencers en zones costaneres i que les onades de calor han causat la mort de persones fins i tot en el món desenvolupat, i la llista continua.

Però el que hem de recordar és que aquests danys només són el començament. Que vivim un temps prestat. Si aquest és el nivell de destrucció que resulta de només un augment lleu de temperatura, pensem què passarà quan la temperatura en pugi 0,7 més, xifra que els científics consideren resultat inevitable de les emissions que ja hem enviat a l'atmosfera... Després pensem en què passarà si encara som més irresponsables, mantenim el nostre estil de vida actual i les temperatures augmenten en conseqüència 5°. Pensem: és la diferència de temperatura entre la darrera era glacial i el món que avui coneixem. Reflexionem i actuem.

Allò més difícil, és reduir dràsticament les nostres emissions. No hi ha cap altra sortida. Sabem que les emissions estan vinculades amb el creixement, i aquest, amb l'estil de vida. Per això, els esforços per reduir les emissions s'han quedat en retòrica i no s'han traduït en acció. Això ha de canviar.

Vivim tots en un mateix i únic planeta i hem de compartir els seus recursos. Encara que el món desenvolupat redueixi la seva empremta ecològica per desenvolupar-se. És el seu dret. L'única pregunta és si podem aprendre noves maneres de crear riquesa i benestar. I l'única resposta és que no tenim cap altra alternativa.

Sunita Narain

Directora del Centre de Ciències i Medi Ambient.

SÓN EFECTES ACUMULATS

Les emissions actuals defineixen les acumulacions futures. Quan s'allibera CO₂ a l'atmosfera, hi roman un temps ben llarg. La meitat de cada tona emesa roman a l'atmosfera un període d'uns quants segles i uns quants milers d'anys. Això significa que a l'atmosfera encara hi ha els rastres del CO₂ emès pels primers motors de vapor alimentats amb carbó, dissenyats per John Newcomen a principis del segle XVIII. A l'atmosfera també hi ha els rastres de les emissions generades per la primera central elèctrica, de carbó, dissenyada per Thomas Edison i ubicada en el baix Manhattan el 1882. Avui vivim les conseqüències dels gasos d'efecte hivernacle emesos per les generacions anteriors. De la mateixa manera, les generacions futures viuran les conseqüències de les nostres emissions.

Lamentablement, no tenim pas a la nostra disposició cap botó de "retrocés ràpid" per disminuir les acumulacions de gasos d'efecte hivernacle. La gent que visqui a finals del segle XXI no tindrà pas l'oportunitat de tornar en les seves vides a un món amb 450 ppm, si nosaltres continuem en el camí de seguir com sempre". L'acumulació de gasos d'efecte hivernacle que heretaran depèn de nosaltres. Mantenir les emissions en els nivells actuals no reduirà pas les acumulacions, perquè són superiors a la capacitat d'absorció dels embornals de carboni de la Terra. Estabilitzar les emissions als nivells del 2000 augmentaria les acumulacions en més de 200 ppm fins a finals del segle XXI.

Cap a finals del segle XXI, les accions que s'emprenguin avui seran el factor que més afectarà el canvi climàtic. No obstant això, els esforços de mitigació d'avui no produiran efectes significatius fins després del 2030. La raó és que el canvi de direcció de les emissions no produeix una resposta simultània en els sistemes climàtics. Qualsevol que sigui l'escenari de mitjà termini, els oceans, que han absorbit aproximadament un 80% de l'augment de l'escalfament global, continuaran pujant i les capes de gel es continuaran desfent.

Informe 2007-2008 del PNUD